

CASA WIL SPIRAAL VAN SLAVERNIJ DOORBREKEN GEZINNEN IN BAN VAN SCHULDEISER

In veel dorpen in de Indiase deelstaten Andhra Pradesh en Tamil Nadu is het de gewoonte dat ouders flink in de buidel tasten voor het huwelijk van hun dochters. Met name arme gezinnen komen hierdoor regelmatig flink in de problemen. Ze hebben het geld voor zo'n huwelijk zelf niet en hun familieleden vaak ook niet. Veel arme laagopgeleide mensen gaan daardoor leningen aan bij landeigenaren, die er flinke rente voor vragen of die hun schuldeisers tot slavenarbeid dwingen. Het hele gezin lijdt daaronder. CASA doet er alles aan om kinderen uit deze gezinnen uit de spiraal van armoede te halen.

MANALA'S MAN WERKT ALS SLAAF

Manala's ouders zijn landarbeiders. Als er geen werk is op het land dan maken ze manden die ze verkopen. Ze wonen in een rond huisje dat van klei is gemaakt. Manala (15) heeft twee jongere zussen. Haar zus van 14 werkt net als zijzelf op het land, haar zusje van 12 jaar gaat nog naar school (klas 8).

Jong getrouwd en zwanger

Negen maanden geleden is Manala getrouwd met Kumar. Manala woont sindsdien bij haar schoonouders, die beiden op het land werken, net als zijzelf. Het gezin is nooit samen voor een maaltijd. Soms eet Manala 's-avonds laat als haar man thuis komt. Sinds kort is Manala in verwachting.

Slavenarbeid door schulden

Manala vertelt dat haar man Kumar 19 jaar is. Hij werkt al sinds zijn 9^e jaar als een soort slaaf voor verschillende boeren. Zijn ouders hebben ooit 35.000 roepies (480 euro!) van een boer geleend. Hun kinderen moeten dat terugbetalen door zonder salaris voor boeren te werken. Kumar werkt inmiddels voor de vijfde boer. Om 6 uur 's-morgens moet hij zich melden bij de boer en dan alles doen wat de boer hem opdraagt tot 9 uur 's-avonds. Hij krijgt alleen eten en drinken. Kumars jongere broer van 16 werkt sinds zijn 10^e jaar ook als slaaf om de schuld van zijn ouders af te lossen. Hij komt nooit naar huis, omdat hij bij de boer woont.

CASA kijkt wat ze voor Manala kan doen om de spiraal van armoede en slavernij te doorbreken. Misschien kan Manala kleding leren naaien.

VADER VERRICHT SLAVENARBEID

Siromani (18) moest sinds haar 13^e jaar werken. Toen gingen haar beide zussen trouwen en heeft haar vader veel geld van een landeigenaar geleend om de huwelijken te kunnen betalen. Door deze lening zit hij nu met handen en voeten gebonden aan zijn schuldeiser. Hij verricht de afgelopen vijf jaar slavenarbeid voor deze man. Dat betekent dat hij 24 uur per dag zeven dagen per week beschikbaar moet zijn voor zijn schuldeiser. Meestal

komt haar vader 's-avonds om een uur of acht thuis. Hij krijgt wel te eten bij de landeigenaar, maar brengt geen geld binnen voor het gezin, omdat al zijn arbeid wordt verrekend met zijn schuld.

Siromani volgt sinds kort de lessen van klas 9 bij het overbruggingsonderwijs van CASA. Zij kan maar één dag in de week naar school. De andere dagen moet ze werken om het gezin te onderhouden. Met haar werk in de groentetuin verdient ze 100 roepies per dag (€ 1,35). Ook haar jongere broer van 15 jaar moest in de 7e klas van school af. Hij is naar een ander dorp vertrokken om geld te verdienen voor hun gezin.

CHENNARAO WORDT VEILIGHEIDSAGENT

De twee oudste zussen van de nu 17-jarige Chennarao stopten op 11- en 12- jarige leeftijd met hun schoolopleiding. Beide meisjes zijn zes jaar geleden getrouwd: de ene was toen 14 jaar, de andere 15. Chennarao's ouders moesten destijds voor de beide huwelijken een grote lening afsluiten. Daarom zitten ze nu diep in de schulden.

Het huwelijk van zijn beide zussen betekende voor Chennarao, dat hij na de 9^e klas moest stoppen met school. Hij moest werken om de schulden af te betalen. Zijn ouders willen vooral het geld dat ze bij de geldschieters leenden snel afbetalen, omdat de rente heel hoog is. Zijn moeder Gunawatti werkt meestal als landarbeider. Chennarao en zijn vader laden grond op tractoren en graven geulen voor pijpleidingen. De familie heeft land gehuurd waarop ze chili 's en andere groenten verbouwen.

Chennarao gaat nu naar de schakelklas van CASA. Hier krijgt hij iedere dag een middagmaaltijd en wat snacks. Hij moet nog één jaar onderwijs volgen om zijn eindexamen van de middelbare school te halen. Daarna wil hij zich graag aanmelden bij de plaatselijke politie eenheid om te gaan werken als veiligheidsagent. CASA zal zijn examengeld en de cursus tot veiligheidsagent voor hem betalen. Een speciaal commissie van CASA bekijkt nog of zijn familie in aanmerking komt voor verdere ondersteuning.

VEERA WIL ELECTRICIËN WORDEN

Veera is nu 18 jaar. Toen hij in de 7^e klas zat werd hij zo ziek dat hij geopereerd moest worden. Zijn ouders werken als landarbeiders en hadden geen geld voor een operatie. Ze hebben daarom 80.000 roepies moeten lenen om zijn operatie en de medicijnen te kunnen betalen.

Na zijn operatie is Veera niet meer naar school gegaan. Hij voelde zich schuldig en vond dat hij moest gaan werken om zijn ouders te helpen de schuld af te lossen. Zijn vader is doof en kan daarom niet makkelijk werk vinden. Zijn zus is al in de twintig en nog niet getrouwd, omdat er geen geld is voor de bruiloft. Veera werkt nu 's-morgens van 7 uur tot half 12. Daar verdient 100 roepies per dag mee (€1,35). Na zijn werk komt hij naar de vaktraining van CASA om te leren voor elektriciens. Hij hoopt als elektricien een goede baan te vinden in de omgeving, zodat hij voor zijn ouders kan blijven zorgen en zodat zijn zus mogelijk ooit kan trouwen.

CASA wil werkende kinderen kansen bieden voor een betere toekomst. Werkende kinderen kunnen overbruggingsonderwijs en vakonderwijs volgen bij CASA. Ook ondersteunt CASA de gezinnen van deze kinderen. Kijk voor meer info op: www.kerkinactie.nl/casa.

*Bedankt voor uw steun voor dit werk.
Mei 2017*

Heeft u vragen of opmerkingen? Neem contact op met uw Kerk in Actie consulent of bel (030) 880 1456.

info@kerkinactie.nl
www.kerkinactie.nl/thema
www.kerkinactie.nl/consulenten